

ВЕДИШЕНКО ЮРІЙ ОЛЕГОВИЧ

26.08.1993 – 26.09.2024

Юрій Олегівич Ведишенко народився 26 серпня 1993 року в місті Херсон. Із дитинства жив у селі Добропілля Скадовського району Херсонської області, де минули його всі роки, формувалися характер, ширість і повага до людей. Сине тут він виріс, зміцніло дружба і навчився цінувати найважливіше — родину, працю та рідну землю.

Освіту здобув у Луганській державній університеті внутрішніх справ імені Є. Дідоренка, отримавши ступінь бакалавра за спеціальністю «Правоохоронна діяльність». Після завершення навчання розпочав службу в підрозділах поліції особливого призначення в місті Київ, де працював із повною самовіддачею, дисципліною та внутрішньою чесністю.

З початком повномасштабного вторгнення росії Юрій став до лав Об'єднаного штурмового батальйону Національної поліції України «Лют» у складі штурмового полку «Цунами». Служив старшим сержантом, поліцейським взводу 3 і роті 3-го батальйону 2-го полку. У складі підрозділу виконував бойові завдання на найважливіх напрямках: Вовчанськ, Покровськ, Карлівка, Птич, Грині, Конишівка, Дамба та інші гарячі точки фронту.

Під час служби проявив себе як відважний борець і надійний побратим. Виконував завдання бойового медика, рятуючи поранених під час бойових виходів. Завжди нісся туди, де було найбільше небезпечніше, не залишаючи своїх. Він часто говорив: «Я в жодну хвилину свого падіння» — і ці слова найкраще передають його характер і відданість службі.

26 вересня 2024 року під час виконання бойового завдання в районі міста Торезьк Донецької області Юрій загинув від поранення несумісного з життям. За мужність і героїзм в бою у відбиття збройної агресії проти України посмертно нагороджений нагрудним знаком «Комбатантський хрест», а також відзначений орденом «За мужність» III ступеня та орденом «За оборону України» — за рішучість, відданість присязі та незламність у захисті держави.

У мирному житті Юрій був людиною глибокої душі та великого серця. Захоплювався нумізматикою, майстрував вироби зі шкіри, любив готувати, збирати гриби, допомагав іншим і долучався до волонтерств. Мав «золоті руки» ніколи не залишався осторонь чужої бід. Навіть на війні дбав про покинутих тварин, качучи, що в них «надзвичайно глибокі очі. Його доброта проявлялася не в словах, а в щоденних вчинках.

Про війну майже не розповідав, намагався уберекти рідних від зайвих хвилювань. Найбільшою цінністю в його житті була родина: дружина Тетяна, донька, син, мама Василіна, сестра, бабуся та близки. Усё, що він робив, було заради їхньої безпеки та спокою.

Рідні згадують Юрія як чуйного, уважного та доброзичливого. Людину, яка випів підтримати і словом, і ділом, ніколи нікого не залишала в біді й до останнього берігла своїх найдорожчих. Він більше доводив любов вчинками, ніж словами, опитувався тиши, кого залишили, і завжди залишав після себе тепло.

Юрій Ведишенко назавжди залишиться в пам'яті громади як символ внутрішньої сили, гідності та мовчазної мужності. Його життя було коротким, але наповненим знанням, добром і любов'ю до людей. Сягла пам'ять і вічна слава Захиснику України!

Vedyshenko Jurij Olehovych (Aug. 26, 1993 - Sept. 26, 2024)

Date of birth: Aug. 26, 1993

Date of death: Sept. 26, 2024

Date of burial: ?

From: [Kherson](#), [Khersonska urban community](#), [Kherson District](#), [Kherson Oblast](#)

Died in the area of: [Torets'k](#), [Toretska urban community](#), [Bakhmut District](#), [Donetsk Oblast](#)

Rank: Senior sergeant

Military Unit: [Assault Brigade of the National Police of Ukraine "Lyut"](#)

Sources:

<https://www.president.gov.ua/documents/882025-53933>

<https://dolmativska-gromada.gov.ua/kniga-pamyati-zahisnikiv-ta-zahisnic-ukraini...>

<https://lostarmour.info/ukr200>

<https://petition.president.gov.ua/petition/235846>

<https://memorybook.org.ua/soldiers/yurii-o-vedyshenko>